

Kirjoituskilpailu järjestetään ajalla 1.5.1993—31.1.1994. Tulokset julkistetaan Karjalan Sivistysseuran vuosikokouksessa huhtikuussa 1994.

Palkinnot: Suomessa ja Ruotsissa asuville osanottajille: I palkinto 1500 mk, II palkinto 1000 mk, III palkinto 500 mk. Viidelle seuraavalle annetaan kirjapalkinnot. Palkinnot Karjalan tasavallassa asuville osanottajille: I palkinto 1000 mk, II palkinto 2 kpl á 500 mk, III palkinto 5 kpl á 200 mk, sekä viidelle seuraavalle kirjapalkinnot.

Aineisto tallennetaan Helsingissä Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkistoon tutkimuskäyttöön. Aineistoa kopioidaan valikoiden KSS:n arkistoon.

Kilpailuun lähetettyjä valokuvia ja muuta dokumenttiaineistoa ei palauteta, ellei palautusta erikseen pyydetä.

Kilpailun järjestäjillä on oikeus kirjoittajien luvalla käyttää kirjoituksia julkaisuissa ja oikeus kopioida dokumenttiaineistoa arkiston käyttöön.

VASTAUSOHJEET

Merkitse kirjoituksesi alkuun: oma nimi, ammatti ja koulutus, syntymäaika ja -paikka, osoite ja puhelinnumero, kerro, mistä sukusi on lähtöisin.

Voit osallistua kilpailuun myös nimimerkillä, mutta mahdollisen palkitsemisen varalta liitä oikeat nimi- ja osoitetietosi mukaan suljetussa kirjekuussa. Jos haastattelet muita, anna haastateltaviasi mahdollisuuksien mukaan edellä mainitut henkilötiedot. Voit vastata suomeksi, karjalaksi, venäjäksi tai ruotsiksi.

Kirjoita: koneella tai käsin, normaalikokoiselle paperille (A4), mutta vain paperin toiselle puolelle. Jätä liuskan vasempaan laitaan runsaasti tyhjää tilaa (vähintään 4 cm).

Jos nauhoitat: käytä kasetti- tai avokelanauhuria, puhu nauhan alkuun haastatteluaika ja -paikka sekä henkilötiedot haastateltavasta ja haastattelijasta. Kirjoita samat

nimet nauhakoteloon ja merkitse erilliselle paperille lyhyesti nauhan keskeissisältö. Jos sinulla on valmiiksi kirjoitettu teksti, älä lue sitä nauhalle — lähetä mieluummin teksti.

Jos lähetät valokuvia: lähetä myös negatiivit mikäli ne ovat käytössäsi ja merkitse selvästi kirjoituksesi alkuun, pitääkö kuvat tai negatiivit palauttaa. Älä kiinnitä kuvia mihinkään. Merkitse kuvan taakse numero ja kirjoita kuvan numeron mukaan paperille kuvaus aika ja kuvauspaikka, tilanne, henkilöt, valokuvaaja ym. tietoja, joita sinulla kuvasta on.

Jos lähetät kirjeitä, päiväkirjoja tms.: Toivomukseksi on, että voit luovuttaa aineistosi arkistoon, jossa se säilyy asianmukaisesti tallennettuna. Jos et halua näin tehdä, ilmoita siitä lähetyksessäsi.

Kerro tietosi siitä, kuka on lähettänyt kirjeen kenelle ja milloin, jos tämä ei käy ilmi kirjeestä sekä kenen päiväkirja on, milloin se on kirjoitettu, minkälaisissa olosuhteissa ja miten se on tullut haltuusi.

Tiedustelut: Kilpailua koskeviin tiedusteluihin vastaavat: Tutkija Senni Timonen, Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, p. 90-131 23234. Tutkija Irma-Riitta Järvinen, Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, p. 90-131 23231.

Lähetä vastauksesi 31.1.1994 mennessä osoitteeseen:

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura

Kansanrunousarkisto

PL 259

00171 Helsinki

Merkitse kuoreen nimesi ja osoitteesi sekä tunnus "Viena ja Aunus".

Karjalan tasavallassa asuvat lähettävät vastauksensa Karjalan Rahvahan Liitolle myöhemmin tässä lehdessä ja tasavallan lehdissä ilmoitettavaan osoitteeseen.

Jännittävä pako Soukelosta omaisten luo Suomen puolelle

Bolshevikit olivat uhkailleet Vianan Karjalassa niitä vaimoja 1920-luvun alkupuolella, joiden miehet olivat menneet Suomeen. Vaimot uhattiin viedä Petroskoihin, eikä tulevaisuus siellä olisi ollut lupaava. Olosuhteiden pakosta, vaihtoehtona oli vangitseminen ja mahdollisesti hengen meno, oli Oulangan pitäjän Soukelostakin paennut useita miehiä Suomeen. Oskari Haukilahden lisäksi olivat lähteneet mm. Simo Niemi Kemiin, Risto Rovaniemi, edellisen veli, Kemiin, Paavo Reponiemi Kemiin, Jaakko Sotka Haukiputaalle, Vasili Iijanen (Saikov) Kemiin, Ortto, Olli ja Iivana Seretin Kemiin.

Vähän ennen juhannusta, maanantaina, kun juhannus oli seuraavana torstaina, Jenni Haukilahti (syntynyt 1891) ja perheen Matti-poika (syn-

tynyt 1914) lähtivät Soukelosta Suomeen. Lähtö tapahtui seuraavasti:

Samasta kylästä kotoisin olevat pojat Lauri Kuntijärvi ja Jussi Uutela kävivät edellisenä yönä Suomen puolella Kuusamon Paanajärvellä. Jo ennen kuin pojat saapuivat takaisin Soukeloon, oli kulanssien (= salakauppiaiden) kautta tullut sinne tieto, että pojat olivat käyneet luvatta Suomen puolella. Siksi uhkana oli vangitseminen vielä samana päivänä. Laurin tädin mies meni kertomaan Laurille, että nyt on paras paeta Suomeen, muuten käy huonosti. Lauri päätti paeta Jussin kanssa, mutta jostakin syystä he halusivat myös Jenni ja Matti Haukilahden mukaansa. Laurin kotitalosta oli Jennin kotitaloon noin 300 metrin matka. Lauri lähti

pyytämään Jenniä mukaansa, mutta asia oli esitettävä niin, että toiset eivät sitä huomaa. Hän kysyikin Jenniltä: "Mihin panit sitolkaremmin?" Sitolkaremmiasiaa muka kysellessään hän sopivana ja varmana hetkenä sanoi, että kahden tunnin kuluttua eli kello 10 hän ja Jussi Uutela lähtevät Soukelojärveen laskevan Heinäjoen suusta Suomeen, tulkaa Matin kanssa mukaan, jos pääsette. Pojat tiesivät, että Haukilahden perheen isä odotti Suomessa perhettään. Laurin kotitalosta oli Heinäjoen suuhun matkaa noin 2 km. Lauri souiti Jennin kotitalosta ensin Ontrein taloon ja sieltä Iijan talon ohi omaan kotiinsa. Siellä hän sanoi sisarelleen hyvästit. Sitten hän lähti Rotolan taloon ja yritti herättää Mikitän ja saada hänetkin mukaan Suomeen. Mi-

kitän herättäminen ei kuitenkaan onnistunut, tämä nukui niin sikeätä unta. Laurin täytyi jatkaa matkaa ilman Mikitää.

Matin isoisä Riiko (isän isä, jolla oli ikää noin 83 vuotta) pyysi 8-vuotiaasta Mattia mukaansa tuohimetsään. Kun Matti tiesi, että Suomeen lähtö oli aivan edessä, hänen piti keksiä este tuohimetsään lähdölle. Hän sanoi, että ei nyt pääse, kun tässä on niin paljon ahvenia. Hän oli juuri onkimassa. Hän oli jo kauan odottanut pääsevänsä Suomeen. Hän sanoikin usein: "Läkkä Suomeh, isä ostau henkselit!"

Jonkin ajan kuluttua sen jälkeen kun Lauri oli selittänyt Jennille sitolkaremmiasiansa ja sen ohella lähtöaikeensa, Jenniä tultiin pyytämään keritsemään lampaita.

Jennin täytyi löytää tälle työ-
le pätevä este. Jenni sanoi, et-
tä Laurin kotitalossa on leh-
mällä jalka kipeänä, ja hänen
on mentävä sitomaan veny-
märähma. Tämä oli eräänlai-
nen taikakeino, jolla muka
lehmän jalka parani. Suomen
matkalleen Jenni varusti mat-
kaeväiksi yhden reikäleivän ja
yhden pienen kalakukon koko
ryhmää varten. Matkaa valta-
kunnan rajalle oli noin 20 km,
ja sen jälkeisen matkan pituu-
desta ei ollut tietoa.

Jennin vanhin käly Okahvie
(syntynyt 1875) aavisti, että
Jenni suunnittelee Suomeen
lähtöä. Jenni yritti pitää asian
tarkasti salassa, sillä julkitulo
olisi saattanut estää lähdön,
ja perheen isää oli ikävä. Jen-
ni sanoi lähtöä aavistavalle
källylleen, että ei Suomeen voi
avojaloin lähteä. Jenni oli
avojaloin, mutta kengät olivat
jo veneessä. Huivia ei Jennillä
ollut päässä eikä takkia pääl-
lä.

Okahvien ajatuksena oli,
että hänen oli lähdettävä ke-
ritsemään lampaita ja saatava
Jenni mukaan. Keritsimet oli-
vat pirtin pöydällä. Okahvie
lähti noutamaan keritsimiä.
Mutta kun hän tuli keritsimi-
neen takaisin, oli vene jo läh-
tenyt rannasta. Okahvie huusi
perään, että hulluiksi tulitte ja
lähditte Suomeen. Hän lienee
pitänyt mahdollisena, että
Jenni pistäytyy kuitenkin sito-
massa venymärähman ensin ja
tulee sitten keritsemään lam-
paita. Hän joka tapauksessa
salasi Jennin lähdön ainakin
muutamiksi tunneiksi. — Jäl-
keenpäin Soukelosta tulleiden
tietojen mukaan Jennin, Mat-
tin, Laurin ja Jussin lähtö
Suomeen oli huomattu vasta
puolen päivän jälkeen.

Keskipäivän aikaan tuli
bolshevikkisotilaita Oulangan
pitäjän Oulangan kylästä van-
gitsemaan Suomessa luvatta
käyneitä Lauria ja Jussia.
Heitä etsiessä huomattiin, et-
tä muitakin oli kadonnut, ni-
mittäin Jenni ja Matti. Kävi
ilmi, että Jenni oli käynyt pa-
rantamassa lehmää Laurin
kotitalossa eikä lehmä ollut
edes kipeä.

Punasotilaat lähtivät Sou-
kelojärvelle soutelemaan ja
hakemaan kadonneita. Sou-
kelojärvi on noin 8 km pitkä
ja 4 km leveä. Kadonneita ei
näkönyt. Sotilaat aloivat am-
pua umpimähkään järveltä
Suomeen päin. Vastausta ei
kuulunut. Sotilaat eivät kui-
tenkaan lähteneet Suomeen
päin kadonneiden perään.

Lauri ja Jussi odottivat
Heinäjoen suussa. Jenni ja

Matti menivät sinne veneellä.
Sitten kaikki neljä lähtivät
sieltä kävelemään Suomea
kohti. Päivä oli aurinkoinen.
Matka tehtiin metsien läpi,
sillä tielle ei uskallettu mennä
etsijöiden pelon takia. Lauri
ja Jussi tunsivat paikat. Vä-
häiset eväät syötiin Karjalan
puolella.

Illalla noin kello 18 matka-
laiset saapuivat erääseen Suo-
men puolella olevaan taloon,
jonne rajalta oli matkaa noin
2 km. Siellä olivat suomalaiset
vahdit. He ottivat ryhmän
ystävällisesti vastaan. Vahdit
kertoivat, että venäläinen parti-
o oli liikkunut valtakunnan
rajalla juuri siinä paikassa,
jonka kautta pakolaisryhmä
oli tullut vähän myöhemmin.
Oli ryhmän onni, että se ei
törmännyt partioon. Pelas-
tuksena oli se, että joku ryh-
män jäsen oli halunnut pientä
levähdystuokiota.

Suomalaiset vahdit soittivat
Kuusamon kirkonkylään jo-
honkin toimistoon ja kertoivat,
että heidän luokseen oli
saapunut rajaloikkareita, nel-
jä henkeä. Vahdeille vastattiin,
että loikkarit pitää toi-
mittaa välittömästi takaisin
valtakunnan rajan itäpuolelle.
Kuullessaan tämän Jenni kat-
soi juuri Paanajärvelle päin ja
näki veneen tulevan sieltä.
Jenni sanoi, että odotetaanpa
ensin tuon veneen tulo. Vene
saapui. Siinä oli kaksi suoma-
laista sotilasta, joista toinen
oli kapteeni. Vahdit sanoivat
kapteenille, että tässä on raja-
loikkareita, jotka määrättiin
vietäväksi takaisin rajan taak-
se. Kapteeni ei tuntenut pako-
laisia entuudestaan. Hän soit-
ti Kuusamon kirkonkylään ja
sanoi, että näitä pakolaisia on
kuulusteltava ensin. Pakolai-
set piti viedä kuulusteltavaksi
Kuusamon kirkonkylään.
Päätettiin, että pakolaiset jou-
tavat kävelemään. Jenni ryh-
män vanhimpana oli samaa
mieltä. Hän lisäsi vielä, että
eivät paina eväät eivätkä ra-
hatkaan.

Pakolaisten mukaan pani-
tiin kolme vahtia. Alkumatka
tehtiin soutamalla pitkin Paa-
najärveä, noin 20 km. Pako-
laiset soutivat ilomielin. Tämä
kaikki tapahtui samana iltana.
Noin kello 21 saavuttiin
Paanajärven länsipäähän.
Kapteeni soitti sieltä uudestaan
Kuusakon kirkonkylään
nimismiehelle, että kyseiset
pakolaiset ovat tulossa sinne
kävelemällä. Jennin arvion
mukaan kävelymatkaa oli
noin 30 km.

Yö ennen kävelymatkan al-
kua vietettiin Paanajärven
länsipäässä Rajalan talossa.

Tämä talo oli yli-iläisen
maanviljelijä Matti Kaiston
vaimon Iida Kaiston lapsuuden
kotitalo. Talonväki ja pa-
kolaiset tunsivat toisensa entu-
udestaan, mutta kummat-
kaan eivät uskaltaneet näyttää
sitä lisävaikeuksien pelosta.
Rajalat olivat aikaisemmin
liikkuneet Vienan Karjalassa
ja tunsivat Jennin.

Aamulla noin kello 6, kah-
vin tai teen juonnin jälkeen,
lähdettiin kävelymatkalle
kohti Kuusamon kirkonkylää.
Edellisenä päivänä oli kävelty
jännittävä 20 km ja soudettu
toiset 20 km. Kun uutena päi-
vänä oli kävelty yli 5 kilomet-
riä, tultiin ennestään tunte-
mattoman talon kohdalle.
Jenni sanoi vahdeille, että
mennään taloon levähtele-
mään, kun väsyttää niin kovin.
Niin mentiin taloon ja
tervehdittiin. Vastaukseksi tuli:
"Voi hyvänen aika, pikkua-
kka" (Jennin pituus oli 147
cm). Ko. talon isäntä oli oppi-
nut tuntemaan Jennin erällä
sotaretkellä vuonna 1919 Kp-
rinkijärvellä n. 7 km Souke-
lost.

Isäntä oli ollut eräiden tois-
ten suomalaissotilaiden kans-
sa järven jäällä. Panosten ja
ruoan loputtua muutamat
joukosta olivat lähteneet nou-
tamaan niitä Suomesta ja lu-

vanneet tulla pian takaisin.
Aikaa kului eikä noutajia
kuulunut. Soukelon asukkaat
näköivät savua Suomen suun-
nalta. He halusivat tietää,
mistä on kysymys. Ensin pani-
tiin valkoiset liput liehumaan
rannalle ja sitten lähdettiin
varovasti lähestymään jäällä
olijoita. Kävi ilmi, että kysees-
sä oli suomalaisia valkosoti-
laita. Nämä kysyivät, oliko
bolshevikkisotilaita kylässä.
Vastaus oli, että ei. Suomalai-
set tulivat kylään levähtele-
mään ja syömään. Jenni lähti
vielä 8 km päähän Ruvan ky-
lään kuulostelevaan, oliko
siellä bolshevikkeja. Piti keksiä
sopiva tekosyy. Sellaiseksi
Jenni otti takkivaatteen leikkau-
tuksen serkun luona, joka
oli räätäli. Serku kyllä löy-
tyi, mutta kuinka sattuihin,
vaate oli jennillä "nuohutu-
nut" kotiin.

Pääasia tuli kuitenkin selvi-
tetyksi ja tieto tuoduksi suo-
malaisotilaille Soukeloon.
Näitä oli 6 tai 7 miestä, joista
yksi oli tämän talon isäntä,
nyt suojeluskunnan paikallis-
päällikkö. Syötyään ja leväh-
dettyään suomalaistryhmä
lähti Soukelosta Paanajärvelle
suksilla.

Nelihenkinen pakolaisryh-
män mielen virkistyivät ilah-
duttavasta ihmeestä. Paikallis-

MANSIKKAPAIKAT KARJALASSA

PÄLKSAARI

**5 päivän
KUNTOPAKETIT**

rauhallisessa
lepokodissa
täysihoidolla **990;**

sis. kuljetukset, viisumin,
hoidot ja retkiä,
lähdöt 31.5, 19.7. ja 16.8.

SUOJÄRVI

**4 päivän
BUSSIMATKAT**

Karjala-
hotelli
puolihoito **790;**

reitti Nurmes—Juuka—Joen-
suo—Niirala,
lähdöt 3.6, 22.7. ja 5.8.

KIERTOMATKAT

**4 päivää
LAATOKAN-
KARJALASSA**

Suojärvi—
Petroskoi—
Aunus **895;**

hotellimajoitus, puolihoito,
lähdöt 10.6, 15.7. ja 5.8.

MUUTA

**VIIPURI
700-vuotta
2.—4.7.**

Kysy juhlatmatkoista!

SEGEZA 8.-11.7. 820,-

SORTAVALA 15.-16.6. 350,-
Kantele-yhtyeen konserttimatka

KYSY TARKEMMIN TOIMISTOSTAMME

MATKAMAAILMA

Kirkkokatu 16 C 80100 Joensuu, puhelin (973) 120 131, telefax (973) 126 181

päällikön talossa annettiin ruokaa ja kahvia. Isäntä kysyi vahdeilta, että saako pakolaisia jututtaa. Keskusteltuaan aikansa pakolaisten kanssa isäntä soitti Kuusamon nimismiehelle, että pitää näistä sinne tulevista neljästä pakolaisesta oikein hyvää huolta, saattakaa ja juottakaa, hänkin tulee sinne huomenaamulla. Isäntä lisäsi vielä, että näitä pakolaisia ei saa missään tapauksessa lähettää takaisin.

Levähdystuokion jälkeen pakolaisryhmän kävelymatka jatkui. Nämä karkulaiset eivät ehkä näyttäneet enää tämän jälkeen kovin vaarallisilta, sillä vahtien määrä vähennettiin yhteen. Kävelymatka kesti koko pitkän päivän ja päättyi lopuksi putkaan Kuusamon kirkonkylässä. Siellä saatiin ruoaksi leipää, kalaa ja vettä. Em. paikallis-päällikköä pakolaisryhmä ei enää tavannut. Entinen vahti jäi pois ja uusi tuli tilalle. Tämä oli hyvin puhelias. Seuraavana päivänä hän pyysi pakolaisryhmää kasarmille katsomaan tansseihin tulijoita, olisiko heissä ketään tuttuja. Mentiin katsomaan, mutta tuttuja ei löytynyt.

Seuraavana aamuna tulivat nimismies ja poliisi kuulustelemaan pakolaisia. He kuulustelivat vain vähän aikaa.

Sitten ahti sanoi, että nyt lähdemme Rissi-Jussin taloon em. tuttavanaisten luokse. Siellä syötettiin ja juotettiin kuuluisan karjalaisen kauppiaan Paavo Ahavan luokse, joka oli kotoisin Uhtualta.

Tämä tunsu Jennin entuudestaan. Paavo Ahava lupasi Jennille lainaksi 500 mk autoa varten Ouluun. Miehensä Oskarin Jennillä oli sellainen tieto, että hän on jossakin Iijoella uittotöissä. Jenni kiitti tarjouksesta, mutta ei ottanut lainaa. Hän tiesi, että matkan voi tehdä muutenkin.

Jenni meni sitten nimismiehen luo ja pyysi passia. Hän sanoi tomerasti: "Jos annatte passin, niin antakaa nyt. Jos ette, niin on niitä muitakin nimismiehiä. Minä lähdän jatkamaan matkaa Ouluun."

Sitten matka jatkui länteen päin, Taivalkoskelle. Siellä ryhmä meni karjalaisen kauppiaan Jakoleffin taloon. Taivalkoskella Lauri ja Jussi jäivät ryhmästä pois. He menivät linja-autolla Ouluun. Mm. Simo Niemi ja Risto Rovaniemi auttoivat heitä Oulusta Iihin. Siellä he menivät Jakkilan vanhaan taloon. Lauri meni uittotöihin erottelulle. Syksyllä 1932 hän meni Ouluun erikoiskouluun, myö-

hemmin Maikkulaan, sitten uittotöihin ylösottajaksi ym. töihin.

Tieto Jennin ja Matin tuloista Suomeen oli jollakin tavalla mennyt aviomiehelle Oskarille, joka oli Iijoella uittotöissä. Kun Jenni meni Taivalkoskella kauppias Jakoleffin taloon, Oskari oli jo siellä otamassa perhettään vastaan. Jälleennäkeminen oli riemukas pitkän tauon jälkeen. Monien vaikeuksien ja ihmeiden jälkeen perhe oli jälleen yhdessä.

Isän ollessa uittotöissä äiti ryhtyi kokiksi uittomiehille. Työpaikka siirtyi uiton mukana Iijokea pitkin länteen päin. Oli kuiva kesä. Uiton "hän-tien" (= viimeiset ko. kesänä joessa uittettavat puut) muka-

na tultiin Iihin Simakan varrelle asti. Tämä tapahtui perunnannoston aikaan 1923. Uittotöiden päätyttyä perhe siirtyi Yli-Iin Karjalankylään, aluksi Janne Rajalan taloon, muutaman vuoden kuluttua omaan. Perhe asettui asumaan Yli-Iihin, kun siellä oli ystävällinen ilmapiiri asukkaiden taholta, ja luonto vastasi suunnilleen niitä olosuhteita, jotka vallitsivat Vienan Karjalassakin.

NIILO HAUKILAHTI

• Hieman muutettuna sekä lisätynä Oskari Haukilahta koskella osalla on tämä kirjoitus julkaistu 27.5.1988 ilmestyneessä kirjassa "On isät täällä taistelleet. Yli-Iin veteraanikirja". Sivut 87—98. Sen toimitti kirkkoherra Toivo Hyryläinen.

Viron kansalliseepos Kalevipoeg kesällä Bomban juhlatuokalle

Viron kansalliseepos Kalevipoeg (Kalevanpoika) esitetään heinäkuussa Bomban juhlatuokalla. Näytelmän tuottaa Kalevan Näyttämö ja se on suomalais-virolaista yhteistyötä. Ohjaaja on Ivo Eensalu.

Toinen laaja ohjelmakokonaisuus 'Sanasta tekoon' paneutuu kansanrunon ja myyttien käyttöön näyttämötaiteessa. Mukana on mm. Komin tasavallan perinnetheateri.

JOENSUU - SORTAVALA - (PETROSKOI)

Ajalla 1.6. - 30.9.1993

M-L	km		M-P.S
8.45		Joensuu	18.30
x	42	Onkamo	x
9.30	57	Tohmajärvi	17.40
9.40	57	Tohmajärvi	17.40
10.00	77	Niirala raja- asema	17.20

Valtakunnan raja

11.30	77	Värtsilä raja-asema	17.50
x	108	Ruskeala	x
x		Kaalamo	x
x	146	Helylä	x
13.45	154	Sortavala	15.45

Ti, To, P		Ke, P, S	
14.15	Sortavala	15.05	
x	174	Läskelä	x
15.35	214	Pitkäranta	13.40
x	251	Salmi	x
x	274	Mantsila	x
18.15	341	Aunus, hotelli	11.10
x		Prääsä	x
21.15	493	hotelli Pohjola	8.00

* Vuoro kuljettajaa ainoastaan Suomesta Venäjälle ja Venäjältä Suomeen matkustavia.

* Ajat ovat paikallista aikaa.

Esimerkkejä vyöhykehinnosta

	Joensuusta	Tohmajärveltä
Sortavalaan	110 mk	80 mk
Pitkärantaan	140 mk	120 mk
Salmiin/Aunukseen	180 mk	160 mk
Petroskoihin	250 mk	230 mk

Vyöhykehinnat ovat yhteen suuntaan. Oikeus hinnanmuutoksiin pidätetään. Lapset 4-12 vuotiaat 40%:n alennuksella.

Lipunmyynti

Matka on maksettava etukäteen Pohjois-Karjalan ja Kuopion läänin postikonttoreista ja Matkahuollon Joensuun, Kuopion ja Tohmajärven toimipisteistä saatavalla maksukortilla. Kortin kuittiosa luovutetaan kuljettajalle. Kuljettaja ei voi ottaa maksuksi rahaa. Paluulippu voidaan maksaa myös Suomessa.

Paikanvaraus

Yli kuuden hengen ryhmistä on tehtävä paikanvaraus, puh. (973) 1624 789. Näin tehtynä varaus on maksuton.

Muuta

Kuopio-Joensuu välille muodostuu molemmissa suunnissa yhteys Savonlinja -yhtiöiden vuoroilla. Siltä osin taksa vahvistetaan myöhemmin. Matkustajalla on oltava mukanaan passi ja viisumi. Lisätietoja puh. (973) 1624 770, 1624 789 tai (971) 200 631, 200 650.

POSTILINJAT